

Читайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
Svoboda, 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07310
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
УНКОЗУ (201) 451-2200
3 Нью-Йорк (212) 227-5250

PIK LXXXVI. Ч. 282.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК

СЕРЕДА, 12-го ГРУДНЯ 1979

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 12, 1979 No. 282.

VOL. LXXXVI.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ РЕКОМЕНДУЄ КООРДИНАЦІЮ ЗАХОДІВ ВІДНОСНО НОВИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ З ССРСР, НЕ ВИЗНАЄ СОВЕТСЬКИХ ЗАКОНІВ ВІДНОСНО ГРОМАДЯНСТВА — ТВЕРДИВ ПРЕДСТАВНИК ДЕПАРТАМЕНТУ НА ЗАСІДАННІ ЕКЗЕКУТИВИ УККА

Нью-Йорк. — Заходи і старання українців в Америці та їх організації для допомоги у виїзді з ССРСР переселюваних там за їх переконання осіб та в опілі допомогі їх після есенуального звільнення та приїзду на Захід мали б більший і швидший успіх, якщо були б координовані одною установою чи особою, наприклад, Українським Інформаційним Бюром УККА у Вашингтоні, адміністративним директором УККА мром Іваном Базарком, чи іншою відповідною особою — твердив представник Державного департаменту Шон Бірнс на засіданні Екзективи УККА минулої суботи, 8-го грудня. Представник Державного департаменту в наступному заявив, що советські закони відносно советського громадянства зобов'язують тільки в ССРСР. ЗСА того закону не визнають і тим законом можуть турбуватися тільки ті, які планують поїздки до ССРСР, хоча Державний департамент і в таких випадках має

(Закінчення на стор. 3)

У Монреалі помер д-р Ол. Ю. Рудницький

Монреаль (ОУПС). Тут помер 1-го грудня 1979 року після довгої й тяжкої недуги д-р Олександр Юліан Рудницький, правник-економіст, залишивши дружину, д-ра Галину Шимонюк-Рудницьку, з синами Олександром і Андрієм, братів о. Валерія й Ярослава з родиною в Україні й позо Україною.

Покійний народився 1-го березня 1918 в Стрию в родині св.п. Антона й Юлії Шавалів Рудницьких. Після закінчення середньої освіти в Стрию, студіював право у Львівському університеті, а в часі війни в Празі в Українському Вільному й Карловому університетах, здобуваючи докторат із права й економічних наук. В 1950 р. він переїхав до Канади, здобув магістерські економічних наук у Оттавському університеті й працював у системі Федерального уряду в столиці Канади. Любитель музики й мистецтва, він очолював Літературно-мистецький Клуб у 1950-их рр. у Монреалі.

Дописував до української преси (напр. "Свободи") й журналі (напр. "Сучасності"), тут уживавши псевдоніму "Пинхавич". Крім друкованих праць залишив рукописні студії з соціології й економіки. В рр. 1963-71 був правним радником рапортів Королівської Комісії Демонстрації й Двокультурності, а в 1978-79 — у Міжнародних Інститутах Зв'язків й Зовнішніх Справ Уряду Української Народної Республіки в екзилі.

Похорон відбувся 3 грудня 1979 р. в Церкві Успення Пресв. Богородиці на Роземонті в Монреалі.

ВІДБУВСЯ ВОСЬМИЙ З'ЇЗД УРДП

Детройт (Н. Н.). — 24-го і 25-го листопада 1979 року відбувся в передмісті Детройту в ЗСА восьмий з'їзд Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП). У з'їзді взяли участь делегати з Америки, Канади та із закордонних країн: Австралії, Англії та Німеччини. Перший день нарад майже повністю був присвячений звітам керівних органів УРДП та обговоренню їх.

З'їздові надіслано багато привітів. З них варто відмітити привіт від Проводу Українських Націоналістів, Українського Братського Союзу, Леґіону Симона Петлюри та ін. Усно з'їзд вітала Маруся Бек, яка є головою Ради Прихильників УНР.

Резолюції, ухвалені та пропозиції в трьох частинах будуть подані як декларації до загального відома. На нову чотирирічну каденцію вибрано Центральний Комітет УРДП з 25 осіб. На голову УРДП переміщено д-р Михайла Воскобійника, генеральним секретарем — Олександр Коновою. Василь Ів. Гришко, ідеолог УРДП, є почесним головою.

Розпочав видавати Іван Базарний після закінчення Другої світової війни в Німеччині, минулого року перенесено до Детройту. Редактором їх є Михайло Смик. Робляться старання, щоб для видавництва придбати власний дім та комп'ютер-набірник. Фондация імени Багряного, яку ство-

ЯПОНИЯ І КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ПІДПИСАЛИ РЯД ДОГОВОРІВ

Токіо, Японія. — У висліді триденних нарад поміж прем'єр-міністром Японії Мазайоші Огірою і прем'єр-міністром Китайської Народної Республіки Гуа Гуофенгом, які закінчилися у Пекіні в суботу, 8-го грудня, ці дві країни підписали ряд договорів у ділянках економіки, технології й культурного обміну, згідно з якими Японія трактуватиме КНР як "країну, яка розвивається".

Політичні коментатори та преса Японії схвалюють договори, уважаючи, що вони дають Японії добрі можливості вести обширну торгівлю з КНР та причиняться до покращання відносин поміж тими країнами.

Вже в наступному фінансовому році Японія позичить Китаєві 200 мільйонів доларів на розбудову залізничних шляхів, портів та секретних станцій в додатку до біля 4 мільярдів доларів, що їх одержала КНР від японських приватних банків у формі низько відсоткових позичок. У наступних 5-8 роках урядові позички Японії для КНР зростуть до 1,5 мільярдів доларів.

Японський і китайський уряди рівног погодилися на спільне видобування нафти в китайській затоці Бо Гай, з чого значно скористає японська індустрія, яка відчуває кризу пального.

Ряд торговельних договорів збільшить виміну товарів до 10 мільйонів в 1980 році з теперішніх 7 мільйонів.

У ділянці міжнародних відносин, які з'ясовані у спільному комунікаті, Огіра й Гуа визнають різницю у політичних системах їх держав, що, однак, не повинно утруднювати співпраці в інших ділянках. Обидва лідери погодилися, що ситуація на Корейському півострові нездорова та що слід стримити до поєднання Північної з Південною Кореєю. Гуа, однак, уважає, що "брак демократії" у Південній Кореї утруднює заходи до об'єднання й він є думки, що Північна Корея не атакуватиме збройно Південну Корею. Гуа теж відмовився дати запевнення, що КНР не дасть В'єтнаму ще одну "повальну лекцію", як це сталося в лютому цього року.

Згідно зі заявою Огіри, в основу договорів поміж Японією і КНР входять три принципи, а саме: Японія не допомагатиме КНР мілітарно; відносини поміж Японією і КНР не розвиватимуться коштом відносин Японії з некомуністичними країнами Південносхідної Азії; Японія не стримить до ексклюзивності у відносинах з КНР.

Іранські терористи планують зліквідувати цілу родину шаха Паглеві

Париж. — Французька поліція, яка провадить слідство в справі вбивства князя Шаріра Мустафи Чафіка, 34-річного сестринка колишнього шаха Мохаммеда Різи Паглеві, заявила, що іранські терористи планують знищення цілої родини шаха.

Ця заява поліції підтверджена іншою заявою, яку оголосив Аятолла Садек Хальхалі, голова іранських революційних судів, що це його група прибічників вбила Чафіка та що група планує зліквідувати всю родину шаха.

Замордований сестринка шаха, князь Чафік, був старшиною іранської військової фльоти та сином княгині Ашраф, сестри-близнючки шаха. Більшість членів великої родини шаха живуть в різних місцевостях Франції та в інших країнах, щоб утруднити іранським терористам можливість пімститися на шахові.

Сусіди княгині Ашраф сказали поліції, що її відала у Парижі була під постійним наглядом різних молодих мужчин, що "выглядали як іранці". Французький уряд формально засудив замордовану сестринку шаха й з того приводу сподіваються певних дипломатичних комплікацій, хоч покищо не відомо чи Франція зложить формальний протест проти заяви Аятолли Хальхалі.

Марк Валле, адвокат родини шаха, обвинуватив французький уряд за незадовільну охорону родини шаха. Він сказав, що йому відомо, що французький уряд відмовився одному членові родини шаха дозволити носити револьвер для самооборони, хоч під час перебування Аятолли Хомейні у Франції йому дано було постійну поліційну охорону.

Осередок СУМ-А в Нью-Йорку відзначить своє 30-річчя

Нью-Йорк, Н. Й. — У суботу, 15-го грудня ц. р., о год. 6-йй вечора тут в Авдіторії школи св. Юра при 215 Схід 6-та вулиця відбудеться ювілейний бенкет, яким Осередок Спільки Української Молоді Америки ім. ген. хор. Тараса Чупринки відзначатиме своє 30-річчя.

Святочне слово на бенкеті виголосить голова Центральної Управи СУМ мгр Євген Гановський, а майстром церемонії буде голова Кра-

йової Управи СУМ-А інж. Мирослав Шмігель.

Ювілейний Комітет, головую якого є довголітній суміський діяч і член КУ СУМ-А Григорій Чебрий, приготував для гостей добіру мистецьку програму з виступами хором "Жайворонки", гумористки пані Іванки Климовської (Язичинської), солістів, бандуристів, декламаторів тощо. Заключне слово скаже теперішній голова Осередку і член КУ Корнель Василік.

УКРАЇНСКА ГРОМАДА ВШАНУВАЛА ПРОФ. Л. ДОБРЯНСЬКОГО У 30-РІЧЧЯ ЙОГО ПРЕЗИДЕНТУРИ В УККА

Нью-Йорк, Н. Й. (с. ф.). — Тут у суботу, 8-го грудня 1979 року, у великій залі готелю Рузвельт відбувся Бенкет у честь проф. Лева Добрянського з нагоди його 30-річчя на пості президента Українського Конгресового Комітету Америки.

На 19-му Конгресі УККА в 1949 році проф. Л. Добрянського вперше вибрало на становище президента УККА й після того, на наступних 8-ми Конгресах, проф. Добрянського перевибирали на згаданий пост президента політичного репрезентативу українців в Америці.

Представники Українських Церков, центральних організацій, Відділів УККА та організованої громади зібралися відзначити працю проф. М. Добрянського на протязі останніх тридцяти років.

Ювілейний Бенкет розпочато молитвою, яку пропів Владика Єфрем Кривий ЧС ВВ, список епархії для українців католиків у Бразилії, а відтак відспівано національні американський та український гимни.

У вступному слові мгр Іван Базарко, адміністративний директор УККА, підкреслює "муралінну працю проф. Добрянського на протязі тридцяти років", яка повинна б стати "стимулом, захопотою і дороговказом для молодого покоління". Кінчаючи своє слово, мгр Базарко представив майстра церемонії д-ра Івана Фліса, віцепрезидента УККА та головного представника УНСОЗУ.

Д-р Іван Фліс коротко підкреслює величезні заслуги Ювілята — одного з найвідзначніших і найбільш заслужених українських суспільно-політичних діячів і одночасно представив почесних гостей за головним столом: о. Севастіян Шевчук, ЧСВВ, український католицький єпископ св. Юра, Нью-Йорк; о. прот. Володимир Базелевський, настоятель української православної Катедри св. кн. Володимира; о. шамб. Роберт Москаль, ексекютивний віцепрезидент УККА, та головний представник СУК "Провидіння"; п-і Юлія Добрянська, дружина Ювілята; д-р Сергій Радчук, президент Комітету Українців Канади; мгр Іван Базарко, адміністративний директор УККА; Ювілят — проф. Лев Добрянський, ред. Ігнат Білінський, секретар УККА; Владика Єфрем Кривий; д-р Володимир Душин, головний редактор "Українського квартальника"; конгресмен С. Вільям Грін з Нью-Йорку, 16-та округа; о. шамб. Еміль Манастирський, генеральний вікарій української католицької Єпархії св. Євгена Ізясків, голова КОУАВ, член Екзективи УККА; ген. Петро Григоренко, Зорлонне Представництво Української Гельсінської групи; п-і Зінаїда Григоренко, дружина генерала; о. Іван Ткачук, УПЦерква в Америці.

Після вечері д-р І. Фліс — майстер церемонії, зазначаючи, що підготовою Ювілейного Бенкету займався спеціальний комітет і представив найбільших співпрацівників Ювілята, присутніх членів Екзективи УККА в абетковому порядку: д-р Р. Барановський, мгр І. Базарко, д-р О. Білик, мгр А. Чорнодольський, мгр У. Дячук, д-р В. Душин, ред. А. Драган, п. Л. Футала, мгр Р. Гуглевич, голова Гов. Суду інж. Є. Івашків, д-р М. Квітковська, д-р А. Лозинський, п. В. Мазур, о. шамб. Р. Москаль, д-р Р. Максимович, п-і Х. Навроцька, п. І. Олексин, д-р В. Омельченко, п. Е. Попіль, п-і С. Рубель, д-р М. Снігурович, п. Я. Савка, д-р П. Стерчо, п. М. Шашкевич.

Величезною заслугою Ювілята є те, що він був автором в 1959 році резолюції Конгресу ЗСА щорічно проголошувати в липні Тиждень Поневолених Націй та резолюції цього ж Конгресу в 1961 р. про поставлення пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Проф. Л. Телюк, п. І. Винник, голова Комісії УККА і п. Г. Полцій.

Для вшанування тридцятирічної праці президента УККА прибули на Ювілейний бенкет голови Відділів УККА: проф. М. Цяпка — Ньюарк, Н. Дж., інж. Б. Федорак — Південносхідний Мічиган, д-р Б. Футей — Клівленд, Огайо, інж. К. Гусак — Бостон, Масс., інж. Є. Івашків — Нью-Йорк, Н. Й., п. Я. Кушнір — Олбані, Н. Й., п. Т. Максимович — Маямі, Фл., п. М. Пінковський — Елізабет, Н. Дж., п. В. Пелешук — Бріджпорт, Кон., д-р П. Стерчо — Філадельфія, Па., д-р О. Слюзар — Вільмінгтон, Дел., п. В. Шулевський — Вільмінгтон, Кон., п. Т. Царик — Вашингтон, Д. К., п. М. Філь — Вотервільт, Н. Й., д-р М. Снігурович — Нью-Гейвен, Кон., д-р Е. Котик — Джерзі Сіті, Н. Дж., п. М. Сидор — Йонкерс, Н. Й., д-р А. Кіпа — Ален-Тавн-Лігав, Па., мгр А. Чорнодольський — Балтимор, Мер., п. А. Никончук — Пітсбург, Па., п. С. Палидович — Координаційна Рада УККА стейт Н. Дж., п. М. Свідерський — Амстердам, Н. Й., д-р Ю. Куляс — Чикаго, Ілл., п. Р. Крукпа — Озон Парк, Н. Й., п. В. Василенко — Гартфорд, Кон.

Майстер церемонії також представив близьких співробітників Ювілята на протязі багатьох років, а саме: колишнього ексекютивного віцепрезидента Йосипа Лисогора, колишніх віцепрезидентів адв. Михайла Пізнака та ексекютивного директора адв. Степана Яреми, як також присутню п-і Езу Піддубичини — другого секретаря УККА, а першим був уже померлий Антін Цурковський.

Про життєвий шлях, працю і заслуги проф. Л. Добрянського доповідали ред. Ігнат Білінський, секретар УККА, в українській мові, а д-р Володимир Душин, редактор "Українського квартальника" в англійській мові.

Проф. Добрянський — син українських емігрантів, народився й виростав у східній частині Мангетену. Вчився в Ньюйоркському Фордамському університеті. Викладав розпочав у Ньюйоркському університеті, а з 1952 року д-р Добрянський — професор економічних наук у Джорджтаунському університеті у Вашингтоні. Він також є директором Інституту для порівняльних політико-економічних студій при цьому ж університеті.

Ювілят, як підкреслювали обидва доповідачі, має видатні досягнення в науковій, професорській і суспільно-політичній ділянках. Проф. Добрянський — автор багатьох книжок, статей, памфлетів і есеїв; радник численних державних і приватних установ; починаючи з 1948 року, професор Добрянський майже кожного року свідчить перед різними Комісіями Сенату і Палати Репрезентативів, зокрема в таких справах: геноциду, торгівлі з ССРСР, американських радіопередач до поневолених народів за залізною заслоною, переслідування Українських Церков — Православної і Католицької тощо, всі його свідчення надруковані в конгресових звітниках.

Величезною заслугою Ювілята є те, що він був автором в 1959 році резолюції Конгресу ЗСА щорічно проголошувати в липні Тиждень Поневолених Націй та резолюції цього ж Конгресу в 1961 р. про поставлення пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Проф. Л. Телюк, п. І. Винник, голова Комісії УККА і п. Г. Полцій.



Отець шамб. Р. Москаль і мгр І. Базарко вручають грамоту призначення проф. Л. Добрянському.



Промовляє конгресмен С. Вільям Грін. Сидять (зліва): Владика Єфрем Кривий, ред. І. Білінський, д-р Л. Добрянський, Ювілят і д-р І. Фліс, майстер церемонії.



Д-р І. Фліс вручає проф. Л. Добрянському портрет роботи маистра Зіновія Онішкевича, який стоїть справа.

Світлана О. Старостяк

Проф. Добрянський часто бере участь в різних американських і міжнародних з'їздах, конференціях, панелях тощо.

Ювілят був нагороджений американськими й чужинськими почесними грамотами й різними відзначеннями за його науково-суспільно-політичні досягнення. Проф. Добрянський одержав також почесний докторат Українського Вільного Університету, медаль НТШ, Шевченківську грамоту Волі та ін.

Обидва доповідачі підкреслили також заслуги дружини проф. Добрянського — Юлії, яка не тільки ставилася з глибоким виробничим до праці свого мужа, але всесторонньо підтримувала його діяльність.

Проф. Добрянський, як сказав д-р Душин, прикладав всі свої зусилля для допомоги "нашим поневоленим братам і сестрам в Україні" вірний найбагатродішнім "принципам справедливості, рівності й свободи не тільки для України", але для всіх поневолених народів советської російської владою.

У своїй промові конгресмен С. Вільям Грін при-

вітав Ювілята від себе та колеґ-конгресменів і висловив признання українцям, які, зберігаючи свою мову й культуру, одночасно роблять свій вагомий вклад в американське життя. "Розповідаючи про свою співпрацю з проф. Добрянським, конгресмен Грін підкреслює, що Ювілят є визначним лідером оборони людських прав, а зокрема прав людини в Советському Союзі. Він заявив, що в особі проф. Добрянського поневолени Советським Союзом народи мають найкращого оборонця людських і національних прав."

Усно привітали Ювілята д-р Сергій Радчук, президент Комітету Українців Канади, та інж. Євген Івашків, голова Відділу УККА в Нью-Йорку, обидва підкреслили величезні заслуги професора Добрянського на широкій ниві громадсько-політичного життя.

Поскільки час не дозволяв на інші усні привітання, д-р Іван Фліс представив лише представників установ та організацій: п-і М. Душин — заступниця головної організації УНС; п-і Олексин — президент УБС;

(Закінчення на стор. 3)

С. Караванський і Н. Строката мали прибути до ЗСА у вівторок

Вашингтон. — Святослав Караванський і його дружина Ніна Строката, відомі українські політичні діячі й члени Української Гельсінської групи, які прибули до Відня, Австрія, 30-го листопада цього року, а відтак поділися до Лондону, Англія, мали прибути до Вашингтону у вівторок, 11-го листопада, о год. 6-йй увечері, літаком компанії "Панамерикен". Про передбачений приїзд Караванських до ЗСА повідомило у понеділок увечері Україн-

ське Інформаційне Бюро УККА у Вашингтоні, яке рівнож запланувало пресо-ву конференцію Караванських у середу, 12-го грудня, о год. 1-йй по полудні, у приміщенні Крайової пресової будівлі. У вечірній годині в середу мала ще у Вашингтоні відбутися зустріч Караванських із запрошеними представниками української громади.

Уряд ЗСА надав Караванським статус вітківачів з правом постійного перебування в цій країні.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Кеннеді, шах і Хомейні

Сенатор Едвард Кеннеді, який зламав свою попередню заяву, що не буде торкатися справи американських закладників в Ірані поки вони не будуть звільнені, і виступив у цій справі з пристрасною заявою — може пригладити собі філософську правду, що „говорення це срібло — але мовчання це золото“. Маючи за найбільшого свого виборчого суперника президента Джіммі Картера — сенатор Едвард Кеннеді, також демократ, гостро і різко критикував політику уряду ЗСА у відношенні до Ірану за панування шаха Мохаммеда Різи Паглеві, при чому забув, що й саму політику він же його брат, президент Джон Кеннеді. Мовляв: це була політика сприяння диктаторському і терористичному режимові шаха, який лютував в Америці накопичені ним крадіжкою в народі більйони. Америка (президент Картер) не повинна була давати у себе пристановище шахові — казав Кеннеді. І сенатор Кеннеді у критичній колишньої володарі Ірану, на голову якого теперішній тамошній режим наклав високу грошову нагороду, користувався чи не тими самими висловами, — в усьому разі там самісіним змстом, яким користуються ненавистники супроти Америки і шаха Паглеві преса, радіо і телебачення.

Ясно, така заява наробила великого і для сенатора Кеннеді неприємного шуму. Державний секретар Сайрус Весс у своїй як звичайно делікатній заяві, ствердив тільки, що та заява сенатора Кеннеді „ускладнить“ мирні заходи уряду віднести на волю 50 американських закладників в Ірані. Нема найменшого сумніву, що Аятолла Хомейні надзвичайно втішався, почувши таку промову Едварда Кеннеді: адже це було підтвердження „правильності“ його обвинувачення на адресу шаха і Америки. В американській пресі можна було зразу же знайти коментар: тепер, мовляв, Хомейні, може зволікати зі звільненням американських закладників до часу президентських виборів осені 1980 року, сподіваючись, що президентом стане Кеннеді, який і шаха видасть Іранові і поверне Іранові всі заповані в американських банках більйони шаха... З усіх сторін — включно від численних ліберальних демократів, отож власного табору Едварда Кеннеді — відзивалися або обурені, або критичні голоси. Під їх впливом Едвард Кеннеді намагався згадити свою злочасну заяву: він, мовляв, не сказав нічого нового, бо завжди критикував режим шаха Різи Паглеві, ще й тоді, як шах був при владі, а тепер буде підтримувати президента Картера в його заходах щодо звільнення закладників. Кеннеді назвав режим шаха „одним з найбільш насильницьких в історії людства“. Але сен. Кеннеді ніколи у своїй кар'єрі не таврував режиму в СССР та взагалі комуністичного світу. Критичне слово різниці від птахів тим, що раз воно вилетіло — як казали старі греки, „поза перегородою зубів“ — то повернути його вже не можна. Популярність президента Картера зразу пішла вгору, а популярність сенатора Кеннеді пішла вгору. Найбільшого помилку сенатора Кеннеді не був суттєвий зміст його заяви, а час, в якому він склав ту заяву. Цілому світові відомо, що режим шаха Різи Паглеві був недемократичний, що він покладав до життя оповісний „Савак“ за зразком совєтського ЧЕКА-НКВД-КГБ і що він та його родина робили те, чого не вільно робити членом королівського дому: мали „уділи“ в різних державних підприємствах, включно з державним добуванням і експортуванням нафти і таким чином, здобували велетенські масти. А втім, сенатор Кеннеді повинен би знати, що ісламський фанатик Хомейні зневадив шаха не за його фінансові комбінації, а за намагання до модернізації Ірану за західним зразком і що в цьому мав підтримку від Америки та її уряду. Цієї сторінки правління шаха Едвард Кеннеді не торкнувся ні словом, а вона найважливіша. Своєю односторонньою атакою проти власного однопартійного президента власне тепер, коли 50 американських громадян все ще ув'язнені в Ірані, сенатор Едвард Кеннеді доказав, що він не є державним мужем такого калібру, який повинен знати, коли що можна говорити, а коли чого говорити не вільно. Сенатор Едвард Кеннеді і перед отим своїм нещасливим виступом не мав 100-відсоткової певності, що здобуде від своєї партії номінацію на той осягнє перемогу у виборах, — а тепер ці його шанси дуже зменшили. Якщо свою заяву про шаха і політику уряду ЗСА склав свідомо і з розрахунком, то рахував — погано. Так, як справи стоять сьогодні, його дружина Джовн має дуже малі шанси стати мешканкою Білого Дому.

Василь Качмар

СЛУГА БОЖИЙ МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ

(У ДЕНЬ ІМЕНІН)

Можна говорити про особу Митрополита Андрея Шептицького, як про князя Церкви, мисленця, будителя українського релігійного життя, про вченого, організатора науки, богословської і світської, знавця і опікуна мистецтва, про вчителя й пастиря, оборонця всіх покривджених, про самаритянина, що веде добродійну діяльність серед убогих, словом Митрополит Андрей Шептицький діяв облагодуваче своїм великим духом на кожного. Божі Провидіння вже в ранній молодості Романа Шептицького засідали у душі майбутнього монаха-аскета з сернохристиянських чеснот. Майбутній Галицький Митрополит Андрей уже в дитинстві відокремлює у собі дух самовіддичення і аскетизму. Найважливіше у юнака Романа було те, що його серце горіло великою любов'ю до принижених і тому він часто говорив своїй матері Софії: „Мамо, якби ви знали, яке мені дороге все, що бідне, старе, мале...“ Отож аристократичність його духа проявлялася в тому, що хто нижче стояв на шаблі соціальної драбини, то з тим більшою увагою і чемністю ставився до нього Роман, а пізніше Митрополит Андрей.

Не місце в цих рядках на характеристику нашого Митрополита. Вистачить навести ствердження французького філософа — пісменника, що „митрополит Шептицький належить до упривілейованого духу неба“. Знову ж о. Йосафат Жан (француз із походження) у своїх споминах про Слугу Божого Андрея дослівно пише: „Митрополит Андрей практикував у житті усі християнські чесноти. Однак любов ближнього була домінуючою заповіддю Божою у Митрополита Андрея“. І справді, наш Митрополит Андрей проповідував і навчав, що любити Бога — це також значить любити нарід і батьківщину свою! До речі, зуст нашого Митрополита Андрея ніколи не злітало груше чи образливе слово, а ні лайка. Його стриманість, культура вислову та зрівноваженість, а понад все батьківська любов і прощення є прислівними серед української спільноти. Чужинці-дослідники писали Митрополита Андрея Шептицького стверджують, що він визнавав євангельське добро і милосердя до людини, до кожного. Кир Андрей, як святець Божий, свою молитву, покору, любов і надії скеровував на славу Богу й спасіння душ людських. Відносно покори Слуги Божого Андрея, то промовистим фактом її являється епізод, що трапився у храмі св. Юра у Львові, як він вер-

нувся із заслання. Д-р Володимир Загайкевич із Перемишля, вітаючи Кир Андрея, сказав дослівно так: „Дорогий наш Владико, Страдику! Ти наша гордість. Ти наша слава! Увійди в храм Божий!“ А Кир Андрей відповів Святу Подячу Літургію і промовив: „На заслання я постійно молив Бога, щоб дозволив мені вернутися і переросити Вас, мої вірні, бо може я колись збуду з Вами якусьбудь кривду!“ Так може говорити тільки Божий вибраниць. Де тільки появлявся Митрополит Андрей, то всюди викликав могутнє враження на присутніх. Бо це була постать, як говорять чужинці, „незнавче переплелася з добми Отців Св. Церкви і античних патріархів“. Дехто порівнює його з папами першого ренесансу. Інші знову бачили в ньому святих Атаназія, Василя або Амвросія, а ще інші порівнювали нашого Митрополита з Христом, вбачаючи в ньому аскета-пустельника, владу і провідника народу. А його ім'я було і є відоме не тільки в Європі, але скрізь у світі геть за морями та океанами. Велика постать, масстатична голова з рисами біблійного Патріарха, крита сивим волоссям, голова мудреця і справжнього володаря душ і сердець людських. Ця постать у скромній чернечій рясі була велетнем духовним нашої розтерзанної доби. Бо ж, проповідуючи і навчав наш Митрополит у часі фаталістичного декаденсу культури і кризи моралі. В одній проповіді до питомців Богословської Академії у Львові Кир Андрей сказав такі віщі слова: „Світ ще більше погрузне в намулі аморальності, а хвиля червоного демона злоби й нищення покотиться по всій Європі“.

В одному своєму посланні Митрополит Андрей писав: „Ціль моєї праці — це зібрати вас усіх під стягом Ісуса Христа. цією працею я перейнятий сто разів більше ніж власного переконання, аніж з мого уряду, бо це мій прапор і дороговказ“. А з цього випливає одна велика ідея, яка поклонила Митрополита, це була ідея церковної Єдності!

Вселенське мислення Кир Андрея диктувало йому трактувати справу єдності Церков і всіх християн з точки зору вічності. Декрет Архiepiscopalskikh Соборів в 1942 році у Львові говорять, що „Єдність людей між собою і єдність Церков це дар з неба, за який Ісус Христос помирився перед своїми страстями“.

(Продовження буде)

Степан Женецький

РОЛЯ ЗОЛОТА В ГРОШЕВІЙ СИСТЕМІ

У зв'язку з тим, що ціна золота в останньому часі на міжнародному біржовому ринку досягла просто фантастичних висот, цікаво буде нашим читачам познайомитися з тим, що про цей вартісний метал пишуть знавці-економісти. Із зростанням ціни на золото найбільше користається Америка (ЗСА), а це тому, що вона має найбільше у світі цього дорогоцінного металу. Америка посідає 265 мільйонів унцій золота, що творить 27 відсотків золота в цілому некомуністичному світі. Коли нещодавно ціна золота дійшла до 391.75 дол за унцію, то в цей час вартість американського золота, теоретично, виносилася біля 103 більйони доларів! Коли ж пізніше ціна його дійшла понад 440 доларів за унцію, то ця теоретична вартість збільшилася. До 1971 року ціна золота виносилася 35 дол за унцію і тоді загальна вартість американського золота становила тільки 92 більйони доларів.

Цікаво відзначити курйозний факт, що кожного року, коли зростає ціна золота, то це викликає радість торгівцям золота, але журить американських керівників грошової системи. А причиною незадоволення американських урядових чинників зростом ціни золота є те, що це спричиняє неспівність щодо міжнародних платіжних спроможностей великих держав, у тому числі навіть самої Америки. Значний вплив на зріст ціни золота мають країни-продуценти нафти, бо вони в такій ситуації підносять ціну на свій продукт.

Деякі знавці твердять, що золото наново повертається як середник грошової (монетарної) системи. Керівник англійського банку Морган Грінфілд пише в журналі „Економік ревію“, що із зростом ціни, золото знову займає історичне місце найважливішого складника міжнародної резерви. На базі цієї біля 400 дол за унцію, золото творить більше як 50 відсотків резервів у центральних банках Міжнародного Монетарного Фонду (ММФ). Більшість ретей резерв становлять закордонні валюти багатьох держав, в основному американські долари. Американський інвестор Джеймс Сінклер пише, що доказом того, що золото повертається в монетарну систему, свідчить те, що його включено в європей-

ську Монетарну Систему. Він теж подає, що деякі нафтові держави, в тому Кувейт і Об'єднані Арабські Емірати, закуповують золото. Економічні знавці заповідають, що в скорому часі золото, як розрахунковий середник, буде включене державами, що експортують нафту, замість американських доларів.

Знову ж інші знавці висловлюють думку, що ролі золота постійно зменшуватимуться в грошовій системі. На це вони подають такі факти: Золоті монети замінені паперовими грошми. Паперових грошей не вимінюють на золото. В Америці така виміна скінчилася в 1933 році.

Вартість золотих резерв не вважається більше як обмеження при друкуванні паперових грошей. В Америці цей закон був знесений в 1968 році. В тому самому році Америка та інші головні індустриальні країни перестали продавати золото. Це вплинуло на зрізнення ціни на золото серед приватних торгівців, ціна яких стала різнитися від урядової ціни, що тоді була 35 дол за унцію. А це сталося тому, що кілька років перед цим приватний попит на золото почав перевищувати його доставу. Перед тим головні американські банки піддержували ціну 35 дол за унцію, додаючи її до золотих резерв по тій самій вартості.

В 1971 році президент Ніксон припинив заміну доларів на золото на вимогу інших країн ринку. Роблено це на те, щоб послабити приватні ринки золотом і поправити американський платіжний баланс. Такий крок мав правдоподібно негативний вплив на торгівлю золотом, бо в цей спосіб торгівлі золотом мали можливість одержувати його для спекуляцій.

Та яка б не була політика щодо золота, — як твердять знавці, — все ж таки його ролі постійно зростає в міжнародній платіжній системі. І хоча про золото говорять, що це „варварський пережиток“, то все ж банки скуповують його і держать у своїх схоронниках. А якщо золото є вартісне для держав і банків, то є воно вартісним і для приватних людей. Тому дорадяться, щоб усі, хто тільки має можливість, набували золото, чи золоті речі. Вони завжди залишаться вартісними.

Оксана Ашер

СПОГАДИ ПРО БАТЬКА

(Слово на Вечері присвячену М. Драй-Хмарі, який відбувся 4-го листопада 1979 р. в Нью Йорку)

Сьогодні, у своїх спогадах про батька, я зупинюся лише на духовному зв'язку, який існував між нами з мого раннього дитинства. Люблячи життя у всіх його відтінках, батько кохався і в дітях. Але судилося йому мати тільки одну дочку.

Коли моя виховальниця німкеня (Кароліна Ернестовна) приводила до нас групу дітей і було тоді багато радості і сміху, то він не раз казав, що хотів би, щоб усі ці діти були наші.

Відома українська ділячка і письменниця, Людмила Старицька Черняхівська, яка була другом нашої родини, говорила, що такої уваги і ніжності до дитини, як у Драй-Хмарі, вона у своєму житті не бачила.

Дійсно, як пригадує, Татуньо (так я його звала) приділяв мені дуже багато уваги і часу, не зважаючи на велике переваження науково-педагогічного працею. Я любила забігати до батька в кабінет, мав мене глобус і велика, на всю стіну, мапа зі зображенням всього світу. Тут, на канані ми разом подорожували... Татуньо заворожував мене своєю ерудицією, відкривав мені історію країн, та їхню культуру. Пам'ятаю початок одного мого дитячого вірша:

„Татуню, мами вільну годину? Вмихнувся... І ось за хвилину перед нами бурхливе, Чорне море...“

Улітку ми звичайно подорожували: батько любив лагодити красу запашного Криму і велич Кавказу. В Гурзуфі, ми щодня раноранці брали човна і запливали далеко в море. Одного такого ранку нас оточила зграя дельфінів. Була це неприємна несподіванка (човен був ненадійний), та ми не втратили рівноваги. Татуньо продовжував гребти і ми почали голосно спікувати українських пісень. Батько навчав мене багатьох народних пісень, записаних або Квіткою з голосу Лесі Українки, або за Леонтовичем. Співали ми і про Байду, і про Бондарівну. Особливо улюбленою була пісня „Ой хмелю, мій хмелю, хмелю зелененький“...

Взимку, через мою дитячі хвороби, я жила в якомусь химерному світі, цікавило все нереальне, нездійсненне...

Завжди нетерпляче чекала я повернення батька у чері додому. Він любив приносити шов солодкого (тістечка, халву...), а для нього готувала віршиці. Та був він суворим критиком. Пригадує, один вірш йому сподобався. У ньому відбулася розмова польових квіток з вітривієм. „Звісім, звісім ти чинивши вірші!“

— зауважив Татуньо, а я тоді Тичини ще не знала. Батько захоплювався мене писати вірші, шоденники та учив техніці віршування, про що він писав мені в листі білим віршем, датованому липнем 1934 року.

Багато тем — аби була охота писати! Це — найдовгошнє рчч. Ну, а як є одне святе бажання то обміркуй одну цікаву тему, і в образах собі це уяви, щоб вона, немов жива постала перед твоїм зірким духовним оком. І коли ти живе це все узориш, Міркуй яким добрим влучним словом віддати мисль, чи образ, бо слова — мов камінці ті різноколірові, що їх колись любила ти збирати на берегах Гурзуфа, Ялти, Сочі: те гостре, те безбарвне, як вода, те лапчасте, мов голий панський щупчик, те жалістє, як кропива, те запашне, немаче кримський перчик, а те смертє, як розбейток в ясні.

В оригіналі перекладав двох рун нового запису з фінського епосу „Калевала“, — „Народження та одруження Ільмарінеса“ та „Ільмарінес і Смерть“ — знаходимо місця відмічені червоним олівцем з датою і заміткою Драй-Хмарі: „переклад Оксаною“, як, наприклад, така строфа, записана 10-го квітня 1935 року:

Так знайшли залізму скрину серед моря — океану із води її дістали привезли на берег моря.

Навіть жакливі концетраційні табори Коліми не перервали духовного зв'язку батька зі мною. Його філософія життя: бути суворим до себе і сміливо дивитися в майбутнє — це кредо у моєму житті.

Кілька трагічних листів батька пропали, а тому останнім листом його, залишається лист до мене, датований 9-го листопада 1938 року. Не зважаючи на сувору цензуру, яка вимагала російської мови в листах, листи з заслання до мене були писані виключно українською мовою.

Дозволю собі процитувати кілька уривків з цих двох листів:

6 липня 1938. Утіная... відповідало на твоє листа, писаного 3 квітня і.р. Він такий щирий і подіячому цікавий. В ньому багато поетичних спостережень і тонкого відчуження

(Закінчення на стор. 4)

Іван Р. Костюк

ЧОТИРНАДЦЯТЬ ДНІВ В РИМІ

(Спроба репортажу з паломництва до Риму)

(4)

У розмовах, що я їх мав з присутніми на нашій відрправі італійськими, німецькими й польськими священниками, то така можливість була зовсім реальною. Зрештою, як це показало наступного дня, в неділю, коли при головному візирі Архiepiscopalskikh Службу Божу латинники, співав могутній хор, гралі органи й у Богослуженні взяли участь не сотні, а тисячі вірних, мирян і паломників.

Після оглядин неощених ватиканських музеїв, а зокрема славновісної „Сикстинської Каплиці“ й галерій картин сучасних мистців (сюди я приходив тричі і все одного не оглянув), та після смачного обіду в ватиканському ресторані в товаристві старого знайомого п. Романа Мариновича (хто його не знає?), що вмів організувати свої прогульки — невеличку групу паломників куди краще за інших, треба було готувитися до чергової імпрези, яка була назначена на 5-ту годину по полудні.

6. Ювілейний концерт

Ще перед початком концерту, простора й репрезентативна зала „Авдіторіо ді Палаяціо Піо“, при відділі Консильяціоне ч. 4, поблизу площі й Базиліки св. Петра, була заповнена по вірні багаточисельно (біля 1,500 осіб) публікою, серед якої можна було почути італійську, німецьку, французьку й польську мови. Інші „нахитини“ до яких я належав, товпилися біля одинокого станка з квитками в ціні 5 дол., що були одночасно програмкою концерту. Серед публіки чимало українських священників, монахів й монахинь. Шалесті зайняли кращі місця в авдіторії і на балконах. Дві бічні колони зайняли виконавчі програми — хористи, декляматори і танцюрист-

ти. Середня колона фотелів була зарезервована для Блаженнішого Патріарха Йосифа, його почоту, владик, священників і запрошених гостей — чужинців. Я з ред. Романом Данилевичем зайняли, хоч і не репрезентативні, але вигідні місця.

Концерт розпочався, як звичайно, „з деяким запізненням“. Під безперервний оплески й оклики „Слава Патріарху“ ентузіастичної публіки, на залу увійшов Патріарх зі своїм почотом. Перші місця в передній колоні зайняли почесні гості, серед яких було чимало нашої „знати“ з Мюнхена, Парижа, Лондону, Філадельфії, Нью Йорку й Чикаго. Припадок, чи умисно сталося, „почесне відокремлення“? На чоловічому місці, без якихнебудь прикрас, висів великого розміру портрет Патріарха. Відсутність такого ж портрету Слуги Божого Андрея (адже ювілейний концерт відбувався напередодні тисячоліття хрищення України, п'ятидесятиліття Синоду Українських Владик під проводом Слуги Божого Андрея, тоді Галицького Митрополита, графа Андрея Шептицького) зразу впадав в очі вдумливому глядачу. Огряді, двокольорові програмки, надруковані в італійській та українській мовах, з кольоровою фотознімкою-віньєткою Папи Івана Павла II, який вітається з Патріархом Йосифом I (на чоловічій сторінці програмки), фотознімкою Собору св. Софії (на задній сторінці програмки) та датами: 988-1988, 1929-1969-1979 на заголовній сторінці — заповідали аж 26 „точок“!

Концерт розпочався, „Кантатаю на честь Блаженнішого Патріарха“ (А. Гнатюшина) у виконанні чикагського мішаного хору „Прометей“ при парафії св. Володимира й Ольги, під дир. Романа Андрушка та в супроводі на фортепіані Надії Савин. Коротке, привітальне слово сказав парох церкви св. Володимира й Ольги в Чикаго о. митрат Маріан Бутринський. Його слово, як також інші промови й поодинокі точки програмки, були перервані постійними, гримкими оплесками, що зовсім непотрібно продовжували й без того „багату й обильну“ програму. Далше чергувалися: „Святочне слово“, що його виголосив Кир Ізидор Борейський з Торонто; Д. Бортияньського: „Прійдіть воспомі, людє!“ (концерт ХУ) та Б. Кудрика: „Руславно псалми!“ (до слів М. Шашкевича) у виконанні хору „Прометей“; „Слово до паломників“, яке італійською мовою виголосив (на протязі 35 хвилин) о. Веренфілд

ван Страатен (на шість український текст промови, надрукований на ротаторі густим шрифтом на 6 сторінках, був розданий перед концертом деяким слухачам) та „Ювілейна промова“ проф. д-ра Володимира Янева. Разом, майже дві години, самі промови. Наступними точками програми були: виступ відомого мішаного хору (хлопці й дівчата СУМ-у з Англії), який під дбайливою й енергійною диригентурою С. Гунька відспівав дві пісні: А. Гнатюшина — „Достойно єсть“ та К. Стеценка — „Україно Мати, кат сконав“ (замість поданих в програмках А. Гнатюшина і ?). „Прійдіть воспомі, людє!“ та М. Леонтовича — „Ой зійшла зоря“, про що ніхто не повідомив слухачів; дві деклямації Зої Когуті і „Отче наш“ і „Осанна“; деклямація Наталки Ковалишин: „На пошану Патріархів“ — Б. Стефанішини та рецитация Марти Гарасовської (уривок з „Собору“ О. Гончара), чого також не було подано в програмці.

Скрипаль Адриан Бриттан, при супроводі на фортепіані Надії Савин; відграв М. Лисенка: „Пі Українську Радсодію (оп. 18) та С. Людкевича: „Аріетту“ (зі скрипково-во концерту 1946), а меццо-сопрано Христини Липецької відспівала, при аккомпанементі незаступимої на цьому концерті Надії Савин, К. Данкевича: „Заснув мій друг“ (арія з опери „Богдан Хмельницький“) і Я. Степового: „Думка“. Згодом вокальне тріо „Незабудки“ при парафії св. Володимира й Ольги в Чикаго, в складі Марія Костелина — сопрано, Олександра Савин — меццо-сопрано й Віра Сурива — альт, при супроводі Надії Савин, відспівали: І. Шамо — „Україно, любов моя“ й Г. Китастого — „Чужина“. Дівочий парафіяльний хор „Діброва“ з Мюнхена, під дир. Марії Гарабач, виконав: М. Федорова — „Пасли пастирі“ і Р. Степаняка — „Доріжка“. Балетний гурток СУМ-у з Англії під мистецтвним керівництвом Е. В. Макогін (хореографія П. Дистровіка), під звуки власної „оркестри“ (бубон, гітара й два акордеони) відтворював „Галку“ й „Коломийку“. В програмках було подано, що виступитимуть ще два солісти, а саме: Василь Матіяш з Австралії, який мав відспівати дві пісні, та Ярослав Головач, що мав би проспівати Д. Січинського: „Лічу в неволі“. Але солісти не виступали, дарма що про це також ніхто нікого не повідомляв.

(Продовження буде)

На завершення цього, „багатого на точки“ ювілейного концерту виступив ще раз хор „Прометей“ з Чикаго, який під диригентурою Романа Андрушка відспівав давню забуту й предую поему „Україна“ — Г. Давидовського, солісти: Ліда Коханюк, Осп Шарун і Василь Заричний. Словом — подякою Блаженнішого Патріарха, яке він відчитав на естраді, „Молитвою за Патріарха“ і молитвою „Богже Великий єдиний“ закінчено цей „ювілейний концерт“ у 10:30 вечора.

Нехай вибачать мені Шановні Читачі за мою, може, загостру критику цього концерту. Але годі раз-у-раз потурати нещастю, що щораз більше проникає в наші імпрези. Щоби нікого не обидити, я рішуче стверджую, а зі мною, маю враження, погодяться ті, які були присутні на цьому концерті, що всі виконавці були добрі, деякі дуже добрі, а то й знамениті, але організатори концерту й відповідальні за його програму не виявляли зі своїх обов'язків. Перш за все, деякі точки програмки не відповідали своєму призначенню. Програма, що тривала майже п'ять годин, без перерви, навіть для найбільш загартованих у таких імпрезах глядачів, була абсолютно задовга. Не допускаємо є подавати „точку“, яких ніхто не виконує, або подавати в програмці одне, а виконується щось інше. В таких випадках слід комусь із організаторів, або й самим виконавцям програмки повідомити про це глядачів! Деякі точки могли б бути без шкоди для „ювілейного концерту“ перенесені з великою користю до програмки „ювілейного бенкету“, що відбувся наступного дня, в неділю, 23-го вересня. Нарешті безупинні оплески, вставання з місць та всякі вигукі, нехай з якнайкращими інтенціями, — на подібних імпрезах аж ніяк не повинні мати місця! Така мова думка. Якщо я помилюся, буду дуже вдячний, як хтось мене поправить.

Наступного дня, тобто в неділю, 23-го вересня, чекали на нас нові несподіванки. Нано вранці, після сніданка, кожний поспішав у напрямі Собору св. Софії, де мала відбутися чергова й заключна Св. Літургія з участю Блаженнішого Патріарха Йосифа, Владик і духовенства. Цим разом дехто з нашої групи і з ними мали щастя.

ДЕРЖАВНИЙ...

(Закінчення зі стор. 1)

розумінні Іміграційної Натуралізаційної Служби ЗСА вже не є „наголою” і в тих обставинах їй треба б уже чекати кілька місяців на переселення до ЗСА звичайним іміграційним порядком. Очевидно, Державний департамент є в цій справі в постійному зв'язку з Іміграційною і Натуралізаційною Службою, але в хвилині виступу п. Бірнса справа переселення Караванських до Америки ще не була покладена. Це можливо було б оминути, якщо була б відповідна координація зусиль опіки і допомоги таким переселенцям.

Справа тієї координації однаково актуальна і в заходах про звільнення політичних в'язнів та їх виїзду з СРСР.

Інформуючи про советські закони відносно громадянства та советську документальну гарантію, що

нові відносно їхнього советського громадянства, якщо планують відвідати СРСР, можуть формально зректися советського громадянства, зголошуючи це в советському консульстві та повинняючи відповідні документи та заплативши 96 доларів.

Представник Державного департаменту дав також деякі додаткові пояснення відносно відомої заяви генерального прокуратора ЗСА Бенджаміна Сівелетті в справі советської „співпраці” у виявленні поселених в Америці „воєнних злочинців”. Як відомо, що справу підніс д-р Іван О. Фліс на попередньому засіданні Екзекутиви УККА в суботу, 17-го листопада. Тоді Екзекутива доручила д-рові І. О. Флісу, щоб він, у порозумінні з іншими нашими адвокатами, поставився висвітлити цю справу в Департаменті юстиції у Вашингтоні. Відвідини цього Департаменту та зустріч з його представниками, зокрема з шефом слідчого відділу Волтером Роклером, відбулася в п'ятницю, 7-го грудня, у Вашингтоні, з участю адвокатів — докторів І. О. Фліса, Аскольда Лозинського, Юрія Степаненка та Івана Шандора. З уваги на те, що д-р І. О. Фліс був перешкоджений і не міг взяти участі в нарадах Екзекутиви УККА, справу реферував д-р Аскольд Лозинський, сказавши при цьому, що відповідне повідомлення в справі цієї зустрічі та її висліді буде своєчасно переслане до всієї української преси в Америці.

Наради Екзекутиви УККА, про які мова, відкрив і ними проводив ексекутивний віцепрезидент о. шамб. Роберт Москаль і вони, крім згаданого, включали ще прийняття протоколу з попередніх нарад, що його відчитав секретар І. Білінський, короткий звіт президента проф. Л. Добрянського, звіт касира пані Ульян Дячук, яка запропонувала бюджет УККА на 1980-й рік в сумі по 245,000.00 доларів прибутків і стільки ж видатків, та вкінці обговорено ще зreferовану мигром Іваном Базарком програму ювілейного бенкету на пошану проф. Л. Добрянського в тому ж дні.

В нарадах взяло участь 26 членів Екзекутиви. На закінчення мгр І. Базарко пригадав, що кінцеворічне засідання Крайової Ради УККА відбудеться в наступну суботу, 15-го грудня.

ДОПОВІДЬ Д-РА МИКОЛИ КУШНІРЕНКА В УВАН

Нью Йорк, Н.Й. — У неділю, 16-го грудня ц.р., о год. 2-й по полудні тут в будинку УВАН при 206 Захід 100-та вулиця відбувся доповідь д-ра Миколи Кушніренка на тему: „Український економіст Олександр Мишук”. Керівництво Академії запрошує громадянство до численної участі.

Пам'ять Д. Пісецького, прикладного громадянина і союзовця

Св. п. Данило Пісецький помер 16-го жовтня ц.р. Балтиморська громада гідно відправила патріота і мецената на вічний спочинок, а в пам'ять Покійного декілька установ склали пожертви на добродійні цілі, а найбільше на видання Енциклопедії Українознавства в Сарселі.

Св. п. Данило Пісецький, прибувши в 1949 році на цей континент, сразу включився в членів Українського Народного Союзу, записавшись до 320-го Відділу. Хоча доводилося йому важко працювати на прожиток, першешство віддавав громадській праці. Для нього передусім такі моральні цінності були дорогі: приналежність до своєї органі-

зації, преса, книжки, своя установа у своєму власному українському домі. Тому й він всіх закликав: „Ану даваймо, купімо! Бо хто ж як не ми!” Він завжди першим був готовий із пожертвою, перший спішив допомогти, коли була потреба.

На заклики у терені про видання й перевидання Енциклопедії українознавства, св. п. Пісецький першим включився у ряди її меценатів, заапельовавши в справі передплатами. З цією метою він переводив збірки у 320-му Відділі, головою якого був 15 років. Він і подав внесок, щоб вплачувати по 5 центів від вкладки кожного члена на видавництво Енциклопедії Українознавства. Досьгодні цей же

Відділ переслав на видання ЕУ НТШ у Сарселі 1,168 доларів. Сьогодні цю збірку далі старанно і послідовно продовжує секретар цього Відділу Іван Малко. Якщо б усі Відділи у ЗСА поступили в цей же спосіб, вкладаючи трохи грошей, то не мусили б науковці витрачати час на збірки.

Хай цих кілька рядків про Покійного будуть зразком і вказівкою іншим, а його діла хай залишаться у пам'яті будівничих української справи.

Іван Малко, секретар 320 Відділу

ПАНЕЛЬ-ДИСКУСІЇ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк, Н.Й. — У неділю, 16-го грудня ц.р., о год. 3-й по полудні тут у великій залі Організації Українського Визвольного Фронту при 136 2-га евеню відбудеться заходами Прихильників Антибольше-

вольні змагання уярмлених народів: д-р Броніус Немикас (литовець) розкаже про контрадикції та слабкості комуністичної системи; мгр Юта Ристеу (естонська журналістка) говоритиме про русифікацію як засіб експансії московської імперії.

Керівником панелі-дискусії буде мгр Володимир Микула. Після панелі запити-дискусія і перекуса. Вступ за добровільними датками.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

СВ. П.

Мгр. ЕВГЕНА ЛОЗИНСЬКОГО

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н.Й., в неділю, 16-го грудня 1979 р., о год. 4-й по пол.

і в церкві св. Духа в Честері, Па., в п'ятницю, 21-го грудня 1979 р., о год. 7-й ранку.

Про молитви за душу Покійного просять:
МАРІЯ ЛОЗИНСЬКА — дружина
ЛЯРИСА КИЯ — донька з чоловіком МИРОСЛАВОМ
і сином ОЛЬГОМ
АСКОЛЬД ЛОЗИНСКИЙ — син



Ділимося зі своїм Членством та з Українською Громадою сумною вісткою, що в середу, 5-го грудня 1979 року, відійшов, несподівано, у Вічність, проживши 82 роки

бл. п.

Проф. МИХАЙЛО ЛИСОГІР

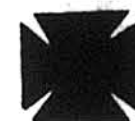
кол. професор середніх шкіл у Рідному Краю, почесний член та кол. заступник голови Головної Управи ОУА „Самопоміч”, кол. довілний голова Відділу „Самопоміч” в Нью Йорку, а згодом голова Контрольної Комісії цього ж Відділу та кол. довілний директор Школи Українознавства „Самопоміч” в Нью Йорку, Іспектор Школи Українознавства, член Шкільної Ради УККА і заслужений педагог та прикладний член української громади.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОХОРОНИ відбудуться у вівторок, 11-го грудня 1979 року, о год. 9-й ранку — висення тілених останків Покійного до церкви св. Юра в Нью Йорку і похорони після Служби Божої на цвинтарі св. Андрія в Бевід Брук, Н.Дж.

Глибокі співчуття оповиті сумом Родині Покійного складає

УПРАВА ШКІЛЬНОЇ РАДИ при УККА



В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 8-го грудня 1979 року, по дошій і тяжкій недузі, упокоївся в Бозі, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ЗЯТЬ І ШВАГЕР

бл. п.

ІНЖ. ЕВГЕН ЧОРНИЙ

на 56-му році життя.

Горем прибиті:

дружина — ЛЮБА зі синами КОРНИПОМ І ДЕНИСОМ
брати: ВОЛОДИМИР І ОЛЕСЬ з родинами
сестра — ВАРВАРА з родиною
стричиний брат — ІНЖ. АНАТОЛЬ ЧОРНИЙ
швагер — д-р АНДРІЙ БАРАН з дружиною ЕЛІСАВЕТОЮ
тесті — д-р ОСТАП І ЗЕНА БАРАН
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

ПАНАХИДИ будуть відправлені в четвер, 13-го грудня 1979 р., о год. 7 30 веч. і п'ятницю, 14-го грудня 1979 р., о год. 7 30 веч. в похоронному заведенні Andrei Funeral Home, Inc., 353 Друга Авеню (21-ша вул.) в Нью Йорку, Н.Й.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 15-го грудня 1979 р., з того ж похоронного заведення, о год. 9-й ранку до церкви св. Юра в Нью Йорку, а опісля на цвинтарі Mt. Норе в Йонкерс, Н.Й.



З глибоким смутком повідомляємо, що 16-го вересня 1979 р., в Монреалі, Канада, відійшов від нас на 75-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, ТЕСТЬ І ДІДО

бл. п.

ДМИТРО ТЕСЛЯ

Горем прибиті:

МАРІЯ ТЕСЛЯ з дому ТИРОЛЬ — жінка
КАТРУСА, АДРІАН, МАРКІАН І ОЛІА
ДЗЕРОВИЧІ — донька, зять і внуки



Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Односельцями Синевідська Вижнього, що 9-го грудня 1979 р. в Нью Йорку, на 58-му році життя, відійшов від нас у Вічність, нагло, на удар серця, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

бл. п.

БОГДАН ЩЕРБИЙ

У глибокому смутку:

дружина — ЮЗЕФА
донька — ЯРОСЛАВА з мужем
МИКОЛОЮ ЛАБА
син — СТЕФАН
швагер і швагерів — ВОЛОДИМИР
І МАРІЯ УЗДЕЙЧУКИ з дітьми

в Україні:
брат — МИХАЙЛО з родиною
сестра — СТЕФА з родиною
і дальша Родина

ПАНАХИДА — в середу, 12-го грудня 1979 р., о год. 7 30 веч. в похоронному заведенні П. Премі, 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку, Н.Й.

ПОХОРОН — в четвер, 13-го грудня 1979 р. на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Нью Йорк.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 14-го грудня 1979 року, о год. 7-й веч.

ІНЖ. ЛЮБОМИР КАЛИНИЧ „ПРОЄКТ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ КІМНАТИ В КАТЕДРІ ПІТСБУРГСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ”

Інформативна доповідь ілюстрована прозірками.
після доповіді — дискусія

Вітаємо на волі після 30-річної каторги Святослава Караванського і його дружину Ніну Строкату!

Український Демократичний Рух

Субота, 12-го січня 1980 року
Початок — год. 9-та веч.
Зал УНДому, 140 Друга Авеню, Нью Йорк, Н.Й.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ влаштовує

ВЕЛИКУ СПОРТОВУ МАЛАНКУ

Грає оркестра ІЗМАРАГД

Просьтеся резервувати столики в Доміві УСК-у.
(212) 475-1340

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ” з ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

відбудуться 16-го лютого 1980 року • Grand Ball Room — Roosevelt Hotel, Madison Avenue, at 45th Street, New York, N.Y. • Гратимуть дві оркестри: „Іскра” і Богдана Гірниака

Зголошення дебютанток до дня 15-го січня 1980 р. приймає п-і ІВАННА ГАНКЕВИЧ, 95 Beverly Rd., Yonkers, N.Y. 10710. Tel.: (914) GR 6-9227

УКРАЇНЬСЬКА...

(Закінчення зі стор. 1)



Ред. Ігнат Білінський



Д-р Володимир Душинський



Президент Комітету Українців Канади д-р С. Радчук вітає Ювілята.

зидент УККА і м-р І. Базарко, адміністративний директор, вручили проф. Добрянському грамоту про призначення й відзначення за 30-річну працю на пості президента УККА.

Після цього відбулося ще одне вручення, а саме: портрет Ювілята роботи маестра Зіновія Онішківця, який вручив д-р І. Фліс і маестро З. Онішківця. Одне з вручень було, мовляв, легко подати маестрові Онішківцю найкращі риси Ювілята, щоб він зобразив їх пензлем. Проте, крім згаданого портрету, д-р Фліс вручив проф. Добрянському такі найбільш власні риси Ювілята, роботи З. Онішківця, а саме: карикатури „Людська“ і „ви-соке чоло Ювілята“.

При кінці цього вдалого й добре проведеного Бенкету, виступив проф. Л. Добрянський. В українській мові Ювілят висловив подяку організаторам Бенкету, при цьому і ти, що надіслали телеграми та письмові привітання.

Далше у своєму слові проф. Добрянський з власною йому експресією й почуттями поділив своїми думками про його діяльність, про його співпрацю з чільними американськими діячами, про вирозуміння його друзями п-ї Юлії, й до цього до його праці в УККА. Він уважав, що критичний підхід до діяльності потрібний, який повинен стимулювати включення молодшого покоління в праці української централі. Позитивно висловився про активність молодого покоління в американському політичному житті.

Ювілят накреслив свій дороговказ, який він кермує у своїй праці. Головна мета його діяльності — оборона свободи. Він є українцем і гордиться своїм походженням. Український народ на протязі віків бореться за волю, а зокрема козаки вирізнялись своєю боротьбою за свободу.

Він є американцем і гордиться з того, що революція в 1776 році була визвольною революцією проти імперії, і українці борються проти імперії.

Остання у світі імперія — це Советсько-російська, яка становить загрозу для всього світу, включно з Америкою. І власне тут поєднуються спільні інтереси американського та українського народу: боротьба проти цієї імперії, проти советсько-російської імперіалізму за самостійну Україну.

Після промови Ювілята проспівано „Многочисленні“, а д-р І. Фліс ще раз побажав далі успіхів проф. Добрянському та подякував присутнім і членам ювілейного комітету за влаштування Бенкету. До Ювілейного комітету входили: м-р І. Базарко, м-р І. Винний, м-р І. Івашків, м-р У. Дячук, адв. І. Гутлевич, п-ї Х. Навроцька, п-ї С. Рубель, п. М. Салдан, п. Е. Луцький і д-р О. Фліс.

М-р І. Базарко подав до відома, що частина писемних привітань, зібраних в цілу книгу, від Владика, сенато-

СПОГАДИ ПРО БАТЬКА

(Закінчення зі стор. 2-01)

природи. Тому тебе, доню, так цікавить географія. Минуло призначення, що я теж завжди цікавився цією наукою і хай не здається тобі це дивним — цікавився і те-пер, навіть більше, ніж раніше. Пригадую, що, бувши колегиатом першого класу, писав твір на вільну тему, і про що ти думав, я писав? Про Гімалайські гори. Я про них майже нічого не знав, або знав дуже мало, напевне, не більше, ніж розповідається про них в підручниках географії, а все ж таки наважився писати. Це була чиста фантастика, підкріплена нестерпним любовним потягом до екзотичної, в цьому разі, до індійської природи.

...Коли я бутарю (протираю) біжучу воду з порою до де метал і дивлюся на Захід, то часто згадую тебе. Мої думки теж завжди витають коло тебе. Ти мрієш про той день, коли ми зустрінемося і будемо всі трое разом і до тебе вернеться щастя дитинства, — а вже ні про що не мрію, бо нічого не знаю.

Отак, як борець вийшов, устроїв свій ший в ярмо і тягну скільки хвастав сили. Нема коли й мріяти про такі тендітні речі, за які згадуєш ти.

...Вірші твої мене дуже цікавлять, і я дуже хотів би

їх почитати. Як у тебе з технікою? Ямба від хоря відрізняєш? Шкода, що я не з тобою — я з любов'ю вчив і тебе тонкої штуки віршування.

9 листопада 1938. (цей лист був написаний за два місяці до смерті батька).

„Моя любя, моя ненаглядна, моя хороша, моя незрівнянна Оксаночко, як я тужу за тобою, як я хочу тебе бачити, розмовляти з тобою, слухати твою музику, твої поезії, твій сміх. Напиши мені про себе, дорога, як ти живеш; як себе почуваш, що читаш, яких маєш знайомих, з ким дружиш, яке в тебе коло зацікавлень.“

Напиши мені, що з моїми книжками, а особливо з рукописами. Бережи їх, доро-го, як свій зір, бо багато з них не були в друці й якщо пропадуть, то пропадуть безслідно і назавжди.

Напиши мені про мамусю, бо я довго не маю вістки від неї з Бельєра. Як вона, біднячка, сумує одна серед башкирських степів. Докладно пиши про всіх наших і про Київ, божа за ним тужу.

Бувай здорова. Бажаю тобі всіх благ. Учись, будь, вимоглива до себе, бо ти сирота.

Твоя доля в твоїх руках.

Татуно.

Свято Листопадового Чину у Філадельфії

У неділю, 4-го листопада ц.р. відбулась Листопадова Академія, улаштована заходом молодечих організацій — СУМ, Пласт, ОДУМ, МУН, під протекторатом Відділу УККА у Філадельфії.

Своїм змістом, як офіційна частина так і мистецька, залишили незабутню враження на присутніх в залі. Це вперше у Філадельфії об'єднанні молодечі організації здійснили свій задум. Це тільки є доказом як багато об'єднана молодь може зробити для добра нашої справи і в майбутньому.

Після юнацького Апелю та відчитання Маніфесту, голова Відділу Конгресового Комітету Філадельфії проф. д-р П. Стерчо в кількох словах, навізавши до змісту Академії, започаткував її відкриття.

Мистецьку частину розпочав дівочий хор „Жайворонки“ при озері СУМА в Нью Йорку, виконавши кілька пісень як ось: „Живи Україно“ слова О. Олеса, муз. М. Гайворонського; „Розпрощався стрілець“, стрілецька пісня, „Ось день війни“, муз. обр. проф. Л. Стругацького, при аккомпанюванні Софі Шерг. Диригент проф. Л. Стругацький за короткий час великої і кропіткої праці, вишлюючи голоси та чистоту вимови в співі, допровадив хор „Жайворонки“ до цього, що вони своїм співом захопили слухачів.

Святочне слово, глибоке змістом і збагачене геніальними висловами Тараса Шевченка й Івана Франка, виголосив о. Роман Мірчук. Чистий звучний голос та гарна промова промовляла залишилася незабутнім дарунком для філадельфійської громади.

Вокальне тріо „Соловейки“ при філадельфійському озері СУМА виконало чотири пісні: „Тихо над річкою“, народна пісня, „Коліс дівчино мила“, стрілецька пісня, „Марш сіроманців“, повстанська пісня, „Марш куреня бойків“, повстанська пісня, — всі пісні — це музично обробка проф. З. Маркович, а вокальний вишкіл перевела оперова артистка Олена Шиняцька. В тріо виступили: Тамара Петришин, Софія Діанка, Оля Максим'юк-Благий. В їхньому співі відчувалась велика любов до пісні, вокальний вишкіл та зрозуміла інтерпретація.

рив, конгресменів, центральних організацій, Відділів УККА буде надрукована в офіційній УККА „Конгресових Вістях“.

Молитвою „Богородице Діво“, що її провів о. прот. В. Базилевський, закінчено цей вдалий Ювілейний Бенкет у честь проф. Добрянського.

Виконанням вірша „Під дзвони св. Юра“ одумів Андрій Шевченко зробив примусу несподіванку філадельфійській громаді. Рецидиві зібраних творів В. Симоненка, які були кличем до боротьби зі советським окупантом, найбільшим ворогом українського народу, щоб здобути вільну і незалежну нашу державу, виступила палатка Наталка Ковальшук. Гарна мова і добра інтерпретація були успіхом її виступу.

На закінчення Академії виступив знову дівочий хор „Жайворонки“, виконавши три пісні: „Виростеш ти си-ну“, В. Симоненко, муз. Пашкевича, „Пісня про Київ“, муз. Дремлюги, „Вперед“, пісня УПА, муз. обр. Степаненка. В цих піснях були гарні мелодії, відчувалася школа, яка давала їм можливість виконувати п'яно і м'яко.

Все разом створило добрий настрій поміж публікою. Осередок СУМА-А.М. Чупринки в Нью Йорку може сміло сказати, що він щасливий, маючи такого прекрасного музиканта, проф. диригента Л. Стругацького.

Академію закінчено відспіванням українського національного гімну.

Іван Гош

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР Д-РА ОСТАПА ТАРНАВСЬКОГО

Філадельфія, Па. — Український Літературно-Мистецький Клуб улаштує тут у неділю, 16-го грудня ц.р., о год. 4-й по полудні в залі УСС „Трибуна“ при 4932 Н. Брод вулиці Авторський Вечір д-ра Остапа Тарнавського до привиду появи його книжки оповідань „Камінні ступені“. Слово про автора скаже проф. Григорій Костюк. Твори автора читатимуть відомі актори: Віра Левницька, Марія Степова-Карп'як, Євген Левницький, Володимир Шашаровський. Управа Клубу запрошує на Вечір українське громадянство.

ЦІННИЙ ДАРУНОК на РІЗДВО

передплата „СВОБОДИ“ для Ваших Рідних, Приятелів чи Знайомих

Річна передплата 30.00 доларів.

Замовлення, залучуючи чек або моні ордер сплати до:

"SVOBODA"

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 7 — 79

Відд. Прізвище, ім'я	Сума	Відд. Прізвище, ім'я	Сума
97 Куш Іван	4.90	287 Глов'як Зеновій М.	4.20
102 Демко В.	1.50	287 Васильців І.	10.00
102 Бобченко Н.	3.00	287 Калькатор І.	1.50
102 Панас І.	3.00	287 Барринчук Д.	1.50
102 Панас І.	5.80	287 Скордінський А.	5.15
102 Панас А.	3.00	287 Волосенко І.	1.50
102 Світлик М.	3.00	287 Волосенко І.	2.80
102 Панас А.	5.80	287 Пилип П.	13.80
102 Напоро В.	1.50	287 Скорді Д. А.	3.00
102 Кухта В.	3.00	287 Бурик М.	5.20
102 Орішків О.	2.80	287 Пилип М.	11.00
102 Горностай В.	1.50	287 О. Нагасківський І.	3.00
102 Горностай Г.	5.00	287 Д-р Флунт Р.	4.90
102 Горностай Г.	1.50	287 Волосенко Р.	3.80
102 Горностай Г.	3.00	287 Володар В. А.	3.90
102 Горностай Г. Г.	3.00	287 Онішків Б. А.	3.90
102 Лак А.	3.00	287 Онішків Л. Т.	3.70
102 Чіпка С.	5.35	287 Васильців Л.	6.92
102 Чіпка С.	8.25	291 Тимців О.	1.50
102 Чіпка С.	18.96	291 Буковач О.	1.50
102 Чіпка С.	24.00	291 Рідріх В. О.	1.50
102 Горностай В.	3.00	292 Горак А.	7.00
102 Горностай В.	5.70	292 Горак А.	7.80
102 Кавка М.	3.00	292 Карбоничак В.	7.80
102 Кавка В.	1.50	292 Терлецький М.	6.90
102 Кавка З. М.	4.05	292 Рудницький І.	5.10
102 Напоро В.	1.50	292 Стрийхар В.	9.00
121 Рагоршак І. П.	2.50	292 Бойко В.	32.88
121 Гайдук Е. І.	3.20	292 Іванків В.	3.00
125 Куш А.	3.00	292 Бачинський А.	11.00
281 Кушнір М.	3.00	292 Федик С.	1.50
281 Волф М.	5.60	292 Федик С.	1.50
281 Шеремета Б.	5.60	292 Федик С.	1.50
281 Шеремета Б.	6.30	292 Федик С.	1.50
281 Гіш Н.	2.50	292 Кровицький І.	11.40
281 Гаврилюк М.	3.00	292 Федик Н. Л.	1.50
281 Кузюк І.	4.20	292 Федик Т. О.	5.70
281 Кузюк І.	4.65	292 Терлецький Р.	5.70
281 Грушко В.	5.70	292 Ганчарик М.	6.60
281 Грушко Л.	5.50	292 Нікон П.	8.40
281 Кондратюк Е.	1.50	292 Капещ І.	6.60
281 Гулаловська С.	5.70	292 Пятлований В.	5.30
281 Гулаловський Д. Б.	1.50	325 Шевченко М.	6.30
286 Свійний М.	11.00	325 Шелкерсон І.	3.00
286 Сторошко Т.	1.50	325 Смитанік А.	21.14
286 Сторошко Т.	1.50		

Сума проголошених чеків \$ 479.45
Раніше проголошених \$ 56,482.02
Разом \$ 56,961.47

Увага! Бостон й Окопиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в суботу, 15 грудня 1979 р., о год. 5 по пол. в залі Української Католицької Церкви при 148 Форест Гіс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делегати і Відділові урядники таких Відділів УНСоюзу:

178 в Манчестер, 181 Топшам, Мейн, 224 Сейлем і 238, 307, 374 в Бостоні.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-перевірка організаційної праці Окружних за останніх 11 місяців.
3. Обговорення загальних союзних справ.
4. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьме участь

проф. Іван Телюк, член Контрольного Комітету УНС

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС

ОЛЕНА ЗВІЧАНА та МИХАЙЛО МЛАКОНІЦЬ

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ
Том перший: Проти Течі. Том другий: Плятка Рабіа. 989 сторінок.

Замовляти: книгарський зідділ при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошти пересилки.

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

„ХЛІБ НАШ НАСУЩНИЙ“

Видана локсусово, в твердій оправі з ілюстраціями. Стор. 210. Ціна 10.00 дол.

Набувати у автора:

G. HORDIENKO

577 Geneva Avenue • Philadelphia, Pa. 19120

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСоюзу!

ЦІННИЙ ДАРУНОК на РІЗДВО

передплата „СВОБОДИ“ для Ваших Рідних, Приятелів чи Знайомих

Річна передплата 30.00 доларів.

Замовлення, залучуючи чек або моні ордер сплати до:

"SVOBODA"

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

ОТЕЦЬ ТЕОДОР ВОРНІКІН, член УНС Відд. 414 ім. прес. Володарів в Нью Гейвен, номер 24 жовтня 1979 р. на 80-му р. життя. Нар. 1899 р. в Польщі, нов. Броди; членом УНС став у 1959 р. Залишив у світу дружину Раїсу та сина Бориса. Похорон відбувся 27 жовтня на цвинтарі св. Андрія в Бейд Врук.

Вічна Йому Пам'ять! І Телюк, секр.

АННА ХЕТРИК, членка УНС Відд. 94 ім. Маріяна Шашкевича в Гентремі, Мінч., номер 29 жовтня 1979 р. на 76-му р. життя. Нар. 1903 р. в Яблоніві, Коломиї, Україна; членом УНС стала 1959 р. Залишила у світу чотирьох дітей: двох дочок: Розу і Юлію та 2 синів. Похорон відбувся 2 листопада 1979 р. на цвинтарі Вайт Чанел в Трой.

Вічна Йй Пам'ять! Роман Татарський, секр.

МАРІЯ ЛИНОВИЧ, членка УНС Відд. 70 Укр. Прогр. Клубу, номер 24 жовтня 1979 р. на 83-му р. життя. Нар. 1896 р. в Дієрлі Схід. Н. Дж.; членом УНС стала 1919 р. Залишила у світу дочку Гелену і сина Володимира. Похорон відбувся 8 листопада 1979 р. на цвинтарі Голд Крос в Норт Арлінгтон, Н. Дж.

Вічна Йй Пам'ять! Микола Шеремета, секр.

ВАСИЛЬ БАРАНОВИЧ, член УНС Відд. 169 св. Арх. Михайла в Едвардсвилі, Па., номер 12-му р. життя. Нар. 1908 р. в селі Острів, Україна; членом УНС став 1951 р. Залишив у світу дружину Катерину. Похорон відбувся 8 листопада на цвинтарі св. Миколая в Нантїко, Па.

Вічна Йому Пам'ять! Оскартар

МИКОЛА БАТ, член УНС Відд. 29 Переображення Господи в Нантїко, Па., номер 2 листопада 1979 р. на 92-му р. життя. Нар. 1887 р. в Україні; членом УНС став 1933 р. Залишив у світу дружину Вероніку, дітей: Ангела, Томаса і дочку. Похорон відбувся 5 листопада 1979 р. на цвинтарі св. Марії в Гамовер Тампін, Па.

Вічна Йому Пам'ять! Ольга А. Майдик, секр.

ПАВЛО МАНДІЗЮК, член УНС Відд. 448 Т-ва Самопоміч в Ля Саль, номер 6 жовтня 1979 р. Нар. в Західній Україні; членом УНС став у 1947 р. Залишив у світу 5 дітей. Похорон відбувся 9 жовтня 1979 р. на цвинтарі Коте де Нейро в Монтреаль.

Вічна Йому Пам'ять! Ольга Майдик, секр.

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,

15-ГО ГРУДНЯ 1979 Р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні Збори Т-ва Чорноморських Січ 14-ий Відд., о год. 6-й веч. в приміщенні Чорном. Січ. На порядку: завіт Управи та вибір нової на 1980 рік та збирання чек. акладок. — В. Роговський, предс., В. Ткач, кас., М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ,

16-ГО ГРУДНЯ 1979 Р.

ВЕСТ ІСТОН, Па. Річні Загальні Збори Т-ва ім. Б. Хмелницького 137-ий Відд., о год. 1:30 по пол. в залі Амер.-Укр. Горж. Клубу. На порядку: річні звіти і вибір управи на 1980 рік. Приситись чл. прибути. — Г. Прашик, предс., М. Колодуб, кас., С. Колодуб, секр.

НЕРУХОМЕ МАЙНО В ФЛОРІДІ

Стейт Флоріда — найпривабливіше місце для постійного життя з всіх Стейтів Америки й Канади.

Чому? Тут — чудовий клімат, дешевше прожиття, низькі податки, дешевизна енергії, великі можливості для підприємств і солідна перспектива потенціального розвитку.

Подзвоніть нам і Ви будете забезпечені повними інформаціями, як стати власником садби в прекрасних Порт Шарплетт чи Норт Порт, які розположені на західному узбережжі Флориди в хвилинах їзди від спокійних вод Мексиканської затоки.

Придбайте до великої української громади, хто вже насолоджується теплим підсонням в цих околицях.

Ціна садби — від \$5,700.00, завдаток лише 10%. Великий вибір вигідних будинків та кондомініумів — також є до набути. Ви ні перед ким, нічим не зобов'язані, лише зважте факти і зробте власне рішення.

Ласково просимо Вас звертатися в цій справі до РОМАНА ТА КАТЕРИНИ СЛІПАЧУК — власників

SAE KAE INTERNATIONAL REAL ESTATE, Inc.

Щоденно від 10-ї год. до 5-ї год. веч. Тел.: (215) 245-7600

В свята, вихідні та інші години тел.: (215) 969-8186

BAKKA Company
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GE 2-3886, New York, 10003
НАЙКРАЩІ ДАРУНКИ НА СВЯТА В АРЦІ: гарні і дешеві!

HELP WANTED

МЕХАНІК

1-класний, до вантажних авт. мусить мати свої власні прилади та говорити дещо по-англійськи. Добра платня, постійна праця.

ROSEDALE CARTING CORP.
9614 Ditmas Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 485-3500

ЛЕГКА ДОМАШНЯ ПРАЦЯ І ВАРЕННЯ